

הקומיקס
החסידי

דין

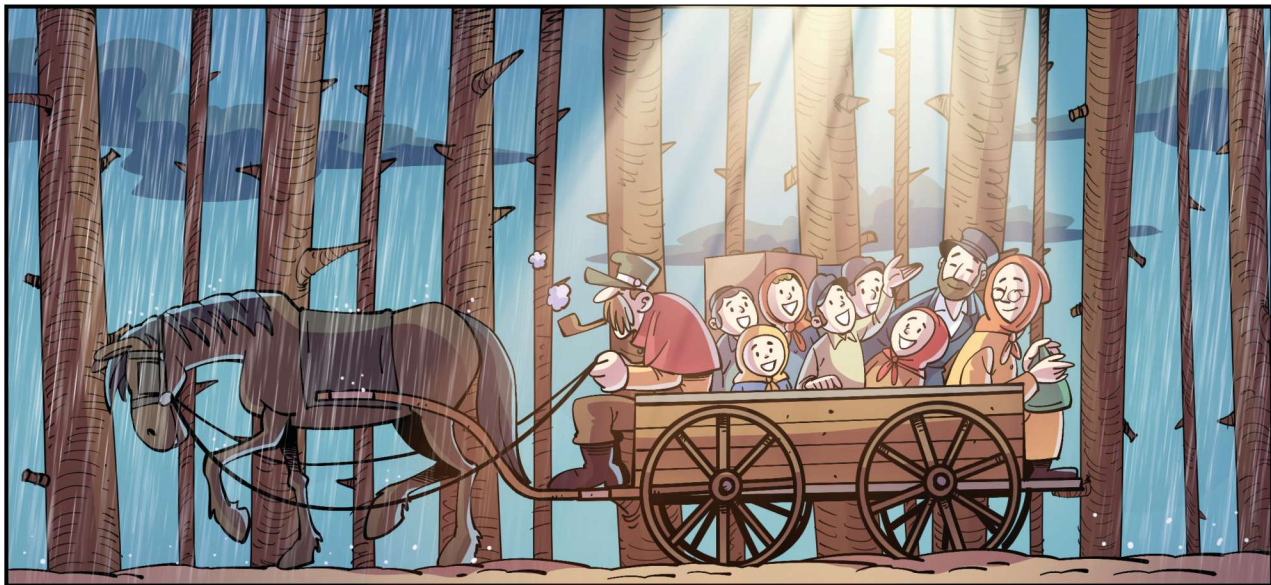
דין

בין הטענות

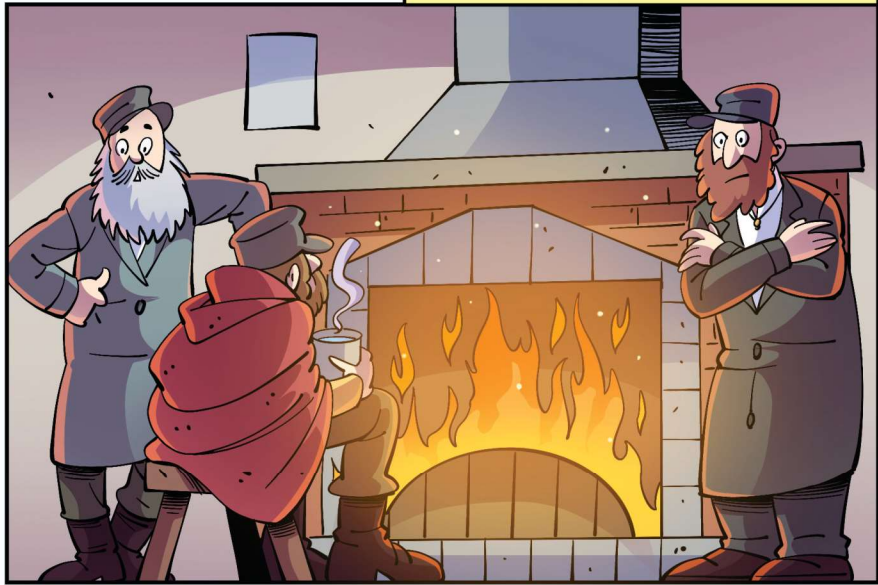
תולדות חיייה של
הרבנית הצדקנית מנוחה רחל ע"ה
אם הישוב היהודי בחברון

מאת:
דניאל גורדון

אחד
הוצאה לאור

הַנְּסִיעָה לְשִׁקְלוֹב הִיְתָה נְעִימָה,
אֲחַ, תַּעֲנוּג.
טֶפֶה אַחַת שֶׁל גֶּשֶׁם לֹא יִרְדֶּה עַל
הָעִגְלָה. כְּלוּם, נִיצִיבּוֹ.

שֶׁד וְשֶׁבֶר, גֶּשֶׁם זֹלְעָפוֹת חֹדֵר עַד לְשֶׁד עֲצֻמוֹתַי.

נִתְקַעְתִּי שׁוֹב וְשׁוֹב בְּשִׁלּוּלִיּוֹת בָּא. בְּקִשִּׁי נִחְלַצְתִּי מֵהוּ

מֵאֵז וְעַד סוּף יָמֵי, לֹא יָרַד גֶּשֶׁם עַל הַרְבֵּבִית הַצְדֻקְנִית מִנוּחָה רַחֵל. בְּרַכְתּוֹ הַשְּׁמִימִית
שֶׁל הַצֶּמֶח-צֶדֶק הַתְּגַשְׁמָה בְּמִלּוּאָה וְהִיא תַמִּיד הַתְּהַלְכָה בְּנַחַת בֵּין הַטְּפוֹת.

אֲבָל בְּדֶרֶךְ
חֲזָרָה...

לְיָמִים הַסְּבִיר
הַרְבֵּי הַמְהַר"ש:
אוֹתוֹ הָעִגְלוֹן,
דוּמָה הִיָּה לְעִגְלוֹנֵנוּ
שֶׁל הַבַּעַל-שֵׁם טוֹב.
גַּם הוּא, כְּאֲשֶׁר הִיְתָה
לְבַעַל-שֵׁם טוֹב קִפִּיצַת-הַדֶּרֶךְ, הִיָּה
נֶהְנֶה...

ביתו של השיח' העשיר... חחח... כן, כן. אנחנו עומדים להתעשר כהגן...

מערת מסתור, פאתי חברון

החיים החסידים בחברון של אותם הימים, היו שוקקים ומלאי חיות. צעירים ומבגרים, שקעו בלמוד התורה והחסידות, התועדו יחד והצטינו באהבת ישראל וגמילות חסדים

אך יחד עם הפריחה הרוחנית, החיים לצד ההמון הערבי, היו לפעמים קשים מנשא. ברגעי משבר, היתה זו תושיתה של הרבנית מנוחה רחל שהצילה את המצב

הלילה, לפנות בקר, נתעשר! תהיו מוכנים. דיר באלק

לא לחנם כלם קוראים לנו 'היד השחרה'... חה חה חה כנופית השודדים המפחידה והאימתנית ביותר

עצרו! מסכן מדי, המקום שורץ שומרים

הס!
דממה!

כל-כך קרובים, אבל
כל-כך רחוקים

זה היה קרוב מדי.
כמעט נתפסנו.

הרבע היהודי, חברון

נחליף אסטרטגיה. בתי עשירי
חברון המפנקים, שמורים ומוגנים.
אבל בתי היהודים, כן, בתי היהודים
חחח. איש לא מגן עליהם.

הם יפלו לפנינו כמו מגדל
קלפים....

אתה המפה
שלנו בחשך

מוסטפה, תזכר הכל במד'יק!
הלילה תוקפים

לפנות בקר

השטח נקי. תשמרו על שקט, נכנס ונצא בלי שאיש ידע

היהודים חכמים! מחביאים הכל. נראה להם מה זה...

לחיים ידידי!
בקרוב מאוד,
היהודונים יגלו
שעולמם חרב.
חחחח

מאותו לילה ואילך, חיהם של יהודי חברון הפכו לסיט

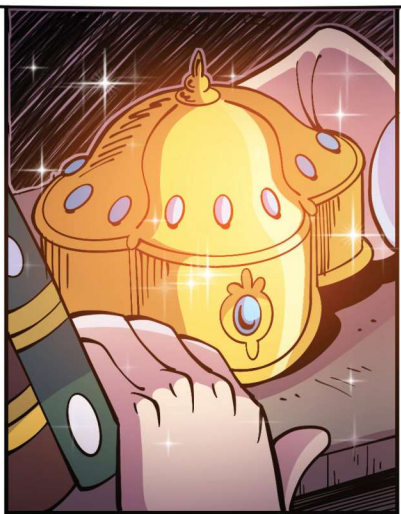
אסון, שד ושבר, אוי ואבוי. רשעים ארורים!

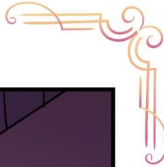

יענקל, שמעת מה קרה לשכנים? חבבים לעזר להם, הם נותרו בלי כלום!

בכל לילה חברי כנופית 'היד השחורה' פרצו לבתים אחרים ורוקנו את תכולתם

איש לא הגן על יהודי העיר. כלם פחדו מהמנהיג האכזר ומחברו המשחזת.

"וענך ה' ביום צרה."

סיד, אסמח לי.
בוא בבקשה מהר, אשתך לא מרגישה טוב.

יהודי חברון נשאו תפלה לפני בורא עולם ושמו בו את מבטחם. במקביל, שדלו את שליט המחוז להגן עליהם, אך ללא הועיל

לא, לא,
רק לא זה!

הגברת צריכה ללדת, אבל כבר שעות ארכות שהיא סובלת מכאבים ולא מצליחה. חייה בסכנה מוחשית!

שׁוּטִים! תַּעֲזְרוּ, תָּנוּ לִי עֵצָה חֲכָמָה
מְלוֹת חֲנָפָה, לֹא יוֹעִילוּ

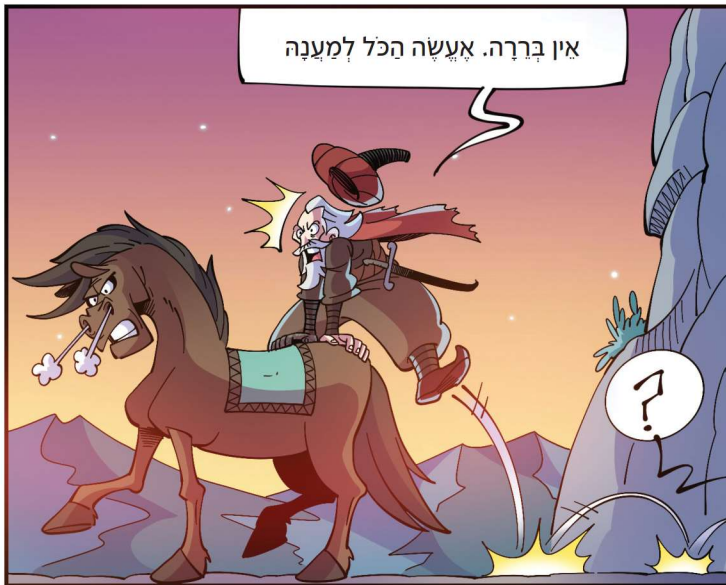
מְנַהִיגְנוּ הָאֲמִיץ, חֲכָה תִרְאֶה, יְהִי בְסֵדֶר
אֵל דָּאָגָה, הַכֹּל יִסְתַּדֵּר. אַתָּה בִּלְתִּי מִנְצָח

מָה, הַשְׂתַּגַּעְתָּ?
שְׂכַחְתָּ מָה עֲשִׂינוּ לָהֶם, לַיהוּדִים.

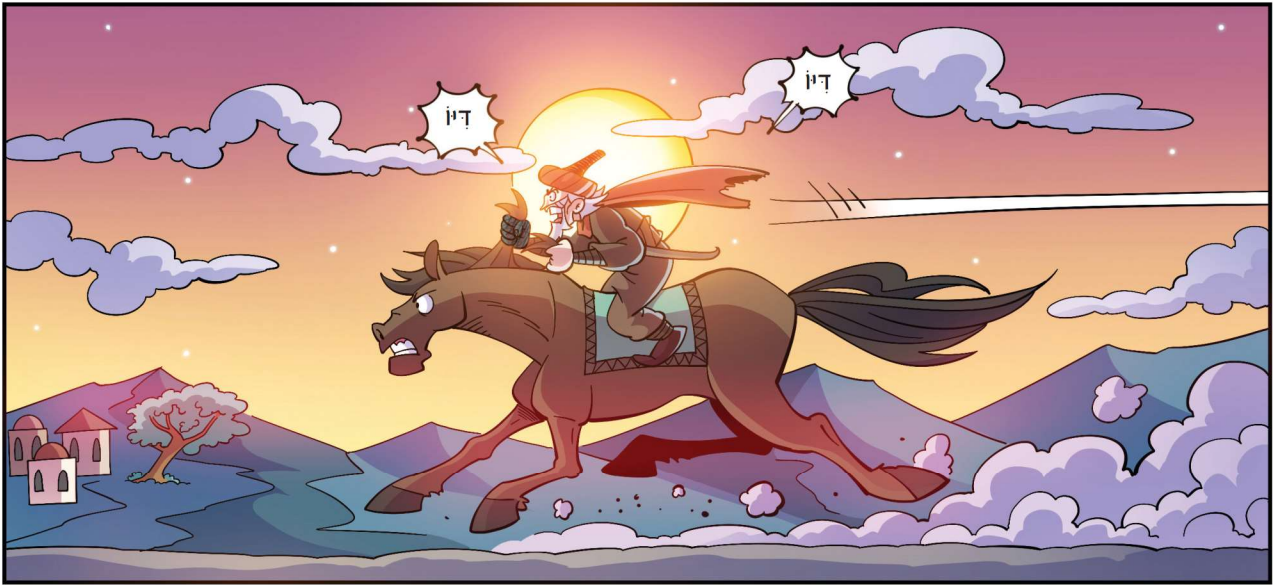
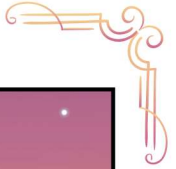
יִמְחַל לִי מְנַהִיגְנוּ הָרֶם, שְׁמַעְתִּי שְׂאֲצֵל הַיְהוּדִים יִשְׁנֶה צְדִיקָה שְׂמַחֹלֶלֶת נְסִים. הֵם קוֹרְאִים לָהּ 'הַסְּבֵתָא' וּמְסַפְרִים שְׁבִרְכוּתֶיהָ מִתְּגַשְׁמוֹת אַחַת לְאַחַת. עֲצֵתִי לָךְ, בְּקֶשׁ אֶת בְּרֻכְתָּהּ!

אֵין בְּרָרָה. אַעֲשֶׂה הַכֹּל לְמַעַנָּה

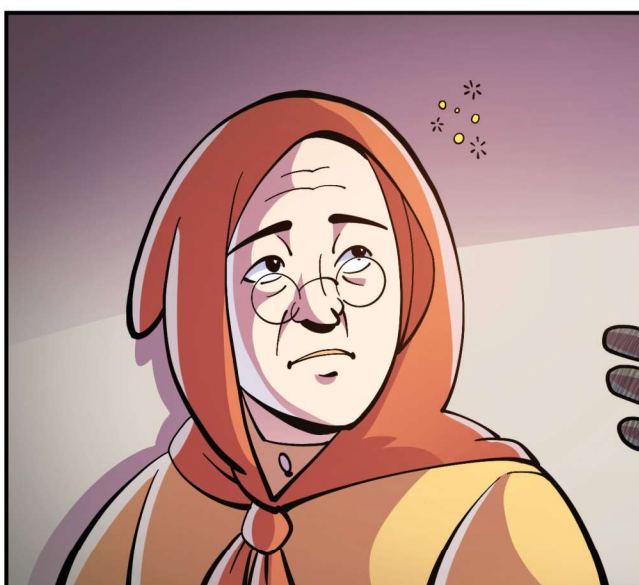

אֲדוּנִי, הַמָּצָב מִחְמִיר. אֲנִי חוֹשֶׁשׁ לְגָרוּעַ מְכֹל

צדיקה, הצילו!

צדיקה קדושה, בבקשה ממך, אבא, התפללי
לאלקים. אשתי מקשה ללדת, חייה וחי התינוק
בסכנה. אבא, מהרי, ברכי אותה!

הנני מבטיח!
לעולם לא אפגע
שוב ביהודי!
מעתה ועד עולם!

יודעת אני היטב מי אתה ומהם
מעשיך. כמה בתים הרסתי, כמה
גזלתי, כמה עשקתי,
וכמה רצחתי.

אדון נכבד,
אברך את
אשתך - אבל
בתנאי.

הבטח לי שמעתה ואילך תפסיק להציק ליהודים, לא
תזיק להם ולא תגנב מהם יותר דבר - לעולם.

